HAYATIMIN ANLAMI

Ben dokuz yaşında bir kızım.Daha küçüğüm ama hayatımdan çok mutluyum.Bu mutluluklarımdan biri de satranç.Ben satrancı ilk önce evde annem, babam, abim ve ablam oynarken görerek, izleyerek öğrendim.Yani satranç zaten benim hayatımın içindeydi.

Satranç iki kişiyle oynanan bir zeka oyunudur. Bu oyunda ne kadar iyi hamleler yaparsanız yapın, hatalı yaptığınız bir hamle size oyunu kaybettirir.Mesela ilkokul birinci sınıfta daha altı yaşımdayken annem beni bir turnuvaya götürmüştü. Orada benden çok yaşlı, dedem gibi birisi ile maç yaptım. Saatlerce ne yapacağımı bilmeden oynuyordum, sonunda yenildim; ama benden çok güçlü rakiplerden hamleler öğrenmiştim. Sonra il birinciliği yarışmasına katıldım. Öğrendiğim hamleleri de kullanarak rakiplerimi tek tek yenip yedi yaş kızlar il birincisi olmuştum. İlk madalyamı ve ilk kupamı aldığımda o kadar çok heyecanlanmış, o kadar çok sevinmiştim ki bunu asla anlatamam, bu bambaşka bir duyguydu benim için.

Sekiz yaşımda ikinci sınıfta Antalya'da küçükler şampiyonasına katıldım. Orada bulunmak, yeni arkadaşlar, dostluklar edinmek o kadar güzeldi ki, bir anda Türkiye'nin bir çok yerinden gelen benim gibi satranç sevdalıları artık benim arkadaşım olmuşlardı.

Antalya'daki turnuvada birinci masada canlı oynamıştım. Bu da benim için çok heyecanlı ve çok güzel bir duyguydu, öyle güzel oynuyordum ki rakibimi tam yenecekken yanlış bir hamle ile maçı kaybettim. Sonra analiz ettiğimde hatamı görüp tekrar çok çalıştım.

Satranç zaten çalışa çalışa geliştiriliyor. Ben dört yıldır il birincisi oluyorum. Katıldığım diğer turnuvalarda da bir çok derece, madalya ve kupa aldım. Satranç bana yenmeyi, yenilince daha çok çalışmayı, sabırlı olmayı, dikkat etmeyi öğretti. Bu özelliklerin derslerime de olumlu yansıdığını gördüm. Derslerim de çok iyi. Bana sınıfımda, ailemde herkes "Küçük Kasparov" diyor. Bu da çok hoşuma gidiyor. Zaten büyüyünce doktor olup iyilik hastanesi açacağım. Kasparov gibi çok iyi bir satranççı olmak istiyorum. Satranç her yaşta oynanmaktadır. Yaşlılar, gençler, küçükler, minikler...

Satranç yeni dostluklar, yeni arkadaşlıklar demektir. Kazanınca tebrik edilmek ve övülmek çok güzel. Satranç pes etmemeyi ve sonuna kadar mücadele etmeyi öğretiyor. Asla büyük satranççı diye bir şey yoktur. Biz de çok çalışarak bunu elde edebiliriz. Azimle çalışırsak daha güzel sonuçlara ulaşmak mümkün.

Bilmiyorum sizler satranç oynadınız mı, satranç oynamayı biliyor musunuz? Bir kez oynasanız bırakamazsınız. Satranç büyük bir dünya, bu dünyadan yolculuk hiç anlamadan geçiyor. Bir maçta üç buçuk, dört saat bile kalıyorsunuz ama zamanın nasıl geçtiğini anlamıyorsunuz.

Satranç benim hayatımın anlamı. Bence herkes mutlaka satranç öğrenmeli, satranç oynamalı. Satranç oynayanların kötü alışkanlıkları olmaz. Kötü sözler sarf etmez. Hayatında sabır, dikkat, başarı, uzlaşı, arkadaşlık ve dostluklar eksik olmaz.

O zaman ne duruyorsunuz? Haydi satranç oynamaya.

Kendinize bir gün satranççı olacağım derseniz, çok çalışırsanız, siz de bir gün Kasparov olabilirsiniz. Ne dersiniz?

ÖĞRENCİNİN;

Adı: GÖKSU NAZ

Soyadı: ATALAR

Sınıfı: 4-F

No: 658

Yaşı: 9

Okul: Dumlupınar İlkokulu Ortahisar/TRABZON

Veli: AYFER ATALAR

Öğretmeni: MERYEM AKAÇ